

въ спомена си М. Грековъ, е излъзла презъ 1844 год. Въ сжщата година и Чинтуловъ се запознава съ нея чрезъ Априлова. Тия стихотворения на Хомякова сж били особено популярни въ славянофилскитѣ кржгове и не само се четѣли, но и преписвали, превеждали и заучавали наизустъ. Отъ тѣхъ стихотворението „Орелъ“ е допадало най-много на настроенията на поробенитѣ славяни и затова е било най-широко разпространено и прието съ възторгъ навсѣкжде като изразителъ на общитѣ надежди на славянството за освобождение. Именно, това стихотворение на Хомякова е вдъхновило презъ 1844—45 година Чинтулова да напише едно отъ първитѣ си стихотворения „Стани, стани, юнакъ балкански“.

За другарскитѣ връзки на Чинтулова презъ време на ученичеството му въ Одеската семинария, които разкриватъ началото на поетическата му дейность, сж много ценни споменитѣ на митрополитъ Натанаилъ. Последниятъ, като разказва въ своята автобиография за премѣштането си презъ май 1845 год. отъ Кишиневската въ Одеската семинария, пише следното: „Добри Чинтуловъ имаше поетически даръ. Онъ съ Илия Грудовъ отъ Габрово живѣяха въ семинарскій корпусъ, както и всички казенокошни (стипендианти) бурсаци-ученици. Подиръ премѣштането ми изъ Кишиневъ и азъ попаднахъ помежду имъ. Добри Чинтуловъ обичаше да пие чай въ близконаходящия трактиръ Маеровъ, но пустата бедность не му позволяваше да мечтае при звука на музикалния органъ. За да му угася жаждата за чай, азъ и на двамата предоставяхъ моя чаенъ приборъ съ чай и захаръ, та тѣ да приготвяватъ самовара, а тримата да пиемъ. Така продължавахме нѣколко време, когато единъ день моя Чинтуловъ ми каза: „А бе отче! Вашия чай е хубавъ, но не ми е сладъкъ, както у Маера, при оная пуста музика!“ Отъ тогава почнахъ да му давамъ по 15 копейки сребърни за порция чай съ условие да ми до-